

۱۷۱/۱۰۶۷۰۵

۱۷/۱۲/۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حق طبع و نشر از این پایاننامه برای دانشگاه ارومیه محفوظ است.

۱۱۰۶۷۳

۸۷/۱۲/۳۶
۸۷/۱۱/۰۹/۰۵

دانشکده علوم

گروه شیمی

موضوع:

ساخت بیوسنسور الکتروشیمیایی DNA برای شناسایی ویروس
Human Papilloma Virus (HPV)

پایاننامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

ارائه دهنده:

بهارک صحت نیا

اساتید راهنما:

دکتر رضا امامعلی سبزی

دکتر محمدسعید حجازی

دکتر محمدحسین پورنقی آذر

زمستان ۱۳۸۶

۱۱۰۶۷۳

کتابخانه مرکزی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱۱/۱۲/۸۷ ۱۳۸۷

پاکستان کاغذ: بجار صحیحاً جہ کاویخ: ۱۷، ۱۱، ۸۶، شماره: ۸۶۹ - ۲ مورد پذیرش هیات محترمہ
داوران چار تہ عالی و نجرہ بست قرار گرفت.

۱- استناد راہنما و رئیس ہیئت داوران: دکتر محمد حسنین دوانی اور انور اظہار
دکتر رضا امام علی سبزواری
دکتر محمد سعید حجازی
استاد مشاور:

۲- داور خارجی: دکتر علی حسن نواز
داور داخلی: دکتر بدریہ راہی

۳- نمایندہ تحصیلات تکمیلی: دکتر ہوسب - کرم مانندہ
صدر انور

همراه با یک دنیا سپاس ، خضوع و عشق تقدیم به :

کسی که نگاهش بی همتاترین است در عشق ورزیدن و ترنم صدایش از دوردستها آرامش بخش
روح پرتلاطمم، بوسه بر دستانش می نهم.

مادر عزیزم

آنکه قامت جوان و برافراشته اش را برای قدکشیدنم هدیه کرد، بوسه بر دستانش می نهم.

پدر بزرگوارم

آنانکه بهار زندگیم به ترنم محبتشان آکنده است

برادران خوبم آرش و آرمان و لیلا عزیزم

و تقدیم به :

تمامی کسانی که دوستشان دارم

تقدیر و تشکر

« الحمد لله الذی هدینا لهذا و کنا لنهتدی لو لا ان هدینا الله »

سپاس بی کران خدا را که توفیقاً تحصیل و کسب معرفت را به من عطا فرمود. با نثار عمیق ترین سپاس ها بر آنان که کاستی ها را هنرمندانه بیاگاهاندند و لغزشها را صمیمانه درگذشتند. به ویژه : از خانواده عزیزم که همیشه یارو یاور من بوده اند و هرچه دارم به خاطر محبت ها و حمایت های بی دریغ ایشان بوده است، تشکر می کنم.

از اساتید راهنمای بزرگوارم جناب آقایان دکتر رضا امامعلی سبزی و دکتر محمد سعید حجازی که با راهنمایی های علمی بی دریغ و صادقانه خویش همواره مرا مورد لطف و محبت قرار دادند، نهایت سپاس را داشته و قدردانی می نمایم.

از استاد گرانمایه جناب آقای دکتر محمد حسین پورنقی آذر به خاطر راهنمایی های ارزشمندشان که با سخاوت و گشاده رویی از هیچ گونه یاری دریغ ننمودند، قدردانی می نمایم.

از دوستان و همکاران خوبم : سرکار خانم ها: نرمین ساعی، سهیلا عطابخش، سمانه نیک ور، نعیمه فریدی اقدم، فاطمه ابراهیم زاده، مریم اسکویی، الناز مینایی و آقایان یوسفی، رضاپور، علیپور و تک تک افرادی که در مراحل اجرایی پایاننامه مرا به وجهی مرهون مهر خود ساخته اند و نامشان از قلم افتاده کمال تشکر را دارم.

بهارک صحت نیا

بهمن ۱۳۸۶

فصل اول : مقدمه

۱۱- اطلاعاتی در مورد ساختار DNA
۲۱-۱- نوکلئوزیدها
۳۲-۱- نوکلئوتیدها
۴۳-۱- خواص فیزیکی DNA
۵۲- تاریخچه بیوسنسورها
۶۱-۲- پروب های DNA
۷۱-۱-۲- ساختار PNA
۸۲-۲- ساختار کلی بیوسنسورها
۸۱-۲-۲- تعریف بیوسنسور
۹۱-۱-۲-۲- اجزای بیولوژیکی
۱۰۲-۱-۲-۲- مبدل ها
۱۰۲-۲-۲- اهمیت بررسی های الکتروشیمیایی بر همکنش های DNA
۱۱۳-۲-۲- شناساگرهای الکتروفعال و نشان ها
۱۱۱-۳-۲-۲- مکانیسم عملکرد شناساگرهای DNA
۱۳۳-۲-۲- روشهای تثبیت پروب بر سطح الکتروود
۱۳۱-۳-۲- جذب سطحی
۱۳۱-۳-۲- الف - جذب سطحی فیزیکی
۱۳۱-۳-۲- ب - جذب سطحی در پتانسیل کنترل شده
۱۴۲-۳-۲- تثبیت DNA بوسیله اتصال کووالانسی
۱۵۱-۲-۳-۲- اتصال کووالانسی به سطح کربن
۱۵۱-۲-۳-۲- الف - اتصال کووالانسی بر روی الکتروودهای کربن شیشه ای
۱۵۱-۲-۳-۲- ب - اتصال کووالانسی بر روی الکتروودهای خمیر کربن
۱۵۲-۲-۳-۲- اتصال کووالانسی به سطح طلا
۱۷۲-۲-۳-۲- الف - خود انباشتگی مستقیم با استفاده از پروبهای عامل دار شده آلکان تیولی
۱۷۲-۲-۳-۲- ب- عوامل موثر در خود انباشتگی مستقیم پروب های عامل دار شده
۱۸۲-۲-۳-۲- ج- تهیه تک لایه مختلط دو مرحله ای
۱۸۳-۲-۳-۲- اتصال کووالانسی توسط تشکیل کمپلکس آویدین - بیوتین

۱۹ اتصال کووالانسی به سطوح پلاتین
۲۰ اتصال DNA به سطوح پوشیده شده با پلیمر
۲۰ اتصال DNA به سطوح پلی پیرولی
۲۱ هیبریداسیون DNA
۲۲ تشخیص الکترو شیمیایی هیبریداسیون DNA
۲۲ عوامل موثر بر هیبریداسیون
۲۳ تشخیص تک باز اشتباه در زنجیر دوتایی
۲۳ مشکلات تشخیص هیبریداسیون
۲۴ تقویت نمونه
۲۴ تقویت سیگنال
۲۵ روشهای شناسایی هیبریداسیون
۲۵ تشخیص هیبریداسیون با استفاده از نشان
۲۵ استفاده از مولکول های الکترو فعال بعنوان نشان
۲۶ (الف) از شناساگرهای هیبریداسیون الکترو فعال
۲۶ (ب) استفاده از ترکیبات intercalative یا پیوند دهنده شیاری (groove binder)
۲۶ (ج) نشاندار کردن با آنزیم
۲۷ تشخیص الکترو شیمیایی DNA بدون استفاده از نشان
۲۷ (الف) سیگنال های ذاتی DNA برای تشخیص هیبریداسیون
۲۷ (ب) استفاده از عبور بار الکتریکی از DNA
۲۷ (ج) الکترو شیمی غیر مستقیم
۲۸ (د) الکتروشیمی انتقال بار با میانجیگری DNA
۲۹ HPV معرفتی ویروس

فصل دوم :

۳۱ ۱-۲ وسایل و تجهیزات
۳۱ ۲-۲ الکترودها
۳۱ ۳-۲ مواد شیمیایی
۳۲ ۴-۲ تهیه محلول های مورد استفاده
۳۳ ۵-۲ روش کار

فصل سوم: بحث و نتایج

- ۳۶ ۱-۳- مطالعه تاثیر فعال سازی الکتروشیمیایی الکتروود مغز مداد
- ۳۸ ۲-۳- شرایط فعال سازی الکتروشیمیایی الکتروود مغزمداد
- ۳۹ ۳-۳- بررسی نحوه تعیین و تاثیر مدت زمان فعال سازی الکتروود
- ۳۹ ۱-۳-۳- تعیین بهینه زمان فعال سازی الکتروشیمیایی الکتروود مغز مداد
- ۴۰ ۲-۳-۳- بررسی تاثیر بهینه مدت زمان فعال سازی بر روی عملکرد الکتروود
- ۴۱ ۴-۳- تاثیر ساییدن سطح الکتروود
- ۴۲ ۵-۳- شرایط تثبیت پروب بر روی الکتروود مغز مداد
- ۴۲ ۱-۵-۳- تاثیر پتانسیل اعمالی برای تثبیت پروب بر روی الکتروود مغز مداد
- ۴۳ ۲-۵-۳- تاثیر مدت زمان اعمال پتانسیل به الکتروود جهت تثبیت پروب DNA
- ۴۴ ۳-۵-۳- نحوه تثبیت پروب بر روی الکتروود
- ۴۴ ۶-۳- تاثیر الکتروولیت زمینه و غلظت نمک سدیم کلرید در مرحله تثبیت DNA
- ۴۶ ۷-۳- نحوه تجمع شناساگر متیلن بلو بر روی الکتروود مغز مداد
- ۴۶ ۸-۳- شرایط ولتامتری موج مربعی برای تشخیص سیگنال شناساگر
- ۴۷ ۹-۳- هیبریداسیون DNA
- ۴۷ ۱-۹-۳- شرایط هیبریداسیون توالی مکمل با پروب تثبیت شده بر روی الکتروود مغز مداد
- ۴۷ ۲-۹-۳- اهمیت و نحوه تشخیص هیبریداسیون
- ۴۸ ۳-۹-۳- روش تشخیص هیبریداسیون
- ۵۱ ۱۰-۳- بررسی کارایی بیوسنسور
- ۵۱ ۱-۱۰-۳- حد تشخیص
- ۵۴ ۱۱-۳- تشخیص هیبریداسیون DNA در مخلوطی از توالی های غیر مکمل
- ۵۴ ۱-۱۱-۳- شرایط هیبریداسیون
- ۵۸ ۲-۱۱-۳- هیبریداسیون با مخلوط توالی های مکمل و غیرمکمل
- ۵۸ ۱-۲-۱۱-۳- بررسی هیبریداسیون در دو مخلوط حاوی 2-hIL + توالی مکمل و 2-chIL + توالی مکمل
- ۵۹ ۲-۲-۱۱-۳- بررسی هیبریداسیون در مخلوط 2-hIL + 2-chIL در حضور و عدم حضور توالی مکمل
- ۶۰ ۳-۲-۱۱-۳- بررسی توانایی بیوسنسور در تشخیص HPVc در حضور ویروس هپاتیت C
- ۶۳ ۴-۲-۱۱-۳- بررسی هیبریداسیون در دو مخلوط 18sr و Lb16s
- ۶۵ ۵-۲-۱۱-۳- بررسی هیبریداسیون در مخلوطی از توالی های غیرمکمل و توالی مکمل

فصل چهارم

- ۷۷ نتیجه گیری

فهرست اشکال

٢	شکل (١-١)
٤	شکل (٢-١)
٧	شکل (٣-١)
٩	شکل (٤-١)
١٠	شکل (٥-١)
١٣	شکل (٦-١)
١٩	شکل (٧-١)
٢١	شکل (٨-١)
٣٧	شکل (١-٣)
٣٨	شکل (٢-٣)
٣٩	شکل (٣-٣)
٤٠	شکل (٤-٣)
٤٢	شکل (٥-٣)
٤٣	شکل (٦-٣)
٤٥	شکل (٧-٣)
٤٨	شکل (٨-٣)
٥٠	شکل (٩-٣)
٥٢	شکل (١٠-٣ الف)
٥٣	شکل (١٠-٣ ب)
٥٥	شکل (١١-٣ الف)
٥٦	شکل (١١-٣ ب)
٥٨	شکل (١٢-٣)
٦٠	شکل (١٣-٣)
٦١	شکل (١٤-٣ الف)
٦٢	شکل (١٤-٣ ب)
٦٣	شکل (١٥-٣)
٦٤	شکل (١٦-٣)

چکیده:

امروزه از بیوسنسورهای DNA به منظور تشخیص سریع و ارزان ژنتیکی در بیماری های واگیردار به صورت گسترده ای استفاده می شود. در بسیاری از تحقیقات برای تشخیص پدیده هیبریداسیون از مبدل های الکتروشیمیایی به دلیل حساسیت بالا، پایداری کوچک، قیمت پایین و توانایی ادغام با تکنولوژی میکرو استفاده می شود. در تحقیق حاضر، برای اولین بار قسمتی از ژنوم ویروس HPV به عنوان DNA هدف به تنهایی و در مخلوطی از توالی های غیرمکمل به کمک روش های الکتروشیمیایی با حساسیت بالا، توسط بیوسنسور ساخته شده به کمک الکترومداد (PGE) و شناساگر الکتروفعلال متیلن بلو (MB) تشخیص داده شد. DNA به کار رفته در این بیوسنسور شامل توالی مشترک این ژن در فنوتیپ های مختلف آن است.

در این بیوسنسور توالی ۲۰ مری تک زنجیره از این ژن بر روی الکترومداد تثبیت شده و توالی مکمل این زنجیره به عنوان هدف مکمل مورد استفاده قرار گرفت. هیبریداسیون بین پروب و توالی مکمل آن توسط کاهش سیگنال مربوط به شناساگر تجمع یافته بر روی الکترومداد با روش ولتامتری موج مربعی (SWV) دنبال شد. توانایی و حساسیت بیوسنسور ساخته شده و تاثیر فاکتورهای مختلفی مانند پتانسیل و زمان بر فعال سازی الکترومداد و تثبیت پروب و غلظت توالی مکمل بر کارایی آن مورد مطالعه قرار گرفتند. علاوه بر این توانایی بیوسنسور در تشخیص توالی مکمل در حضور توالی های غیرمکمل نیز بررسی شد. برای این منظور الیگونوکلوئوتیدهای مختلفی مربوط به ویروس هپاتیت C (HCV)، قارچ (18sr)، ژنوم انسانی (hIL-2 و chIL-2) و باکتریایی (Lb16s) به عنوان توالی های غیر مکمل مورد استفاده قرار گرفتند. برای این منظور مخلوط های مختلفی از توالی های غیرمکمل فوق با حضور یا بدون حضور توالی مکمل HPVc تهیه شدند و میزان حساسیت بیوسنسور در شناسایی توالی مکمل در حضور این توالی ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان دادند که بیوسنسور ساخته شده توانایی تشخیص توالی مکمل خود را به تنهایی و حتی در حضور قطعه های متعددی از DNA با حساسیت بالا را دارد.

مقدمه

در سالهای اخیر تشخیص توالی خاصی از DNA به کمک روشهای مختلف، در فهرست کاری بسیاری از محققان در سراسر جهان قرار دارد که هدف آن تعیین آرایش و ترتیب ژنومی تمامی موجودات به کمک ابزار و روشهای ساده، دقیق و ارزان است. بعد از یک سری توضیحات پیرامون DNA و ساختار آن به توضیح روش های تشخیص آن خواهیم پرداخت.

تمامی اطلاعات توارثی موجودات زنده در داخل سلولهایی به نام داکسی ریبو نوکلئیک اسید (DNA) که وزن آن در حدود 10^{-12} gr می باشد متراکم شده است.

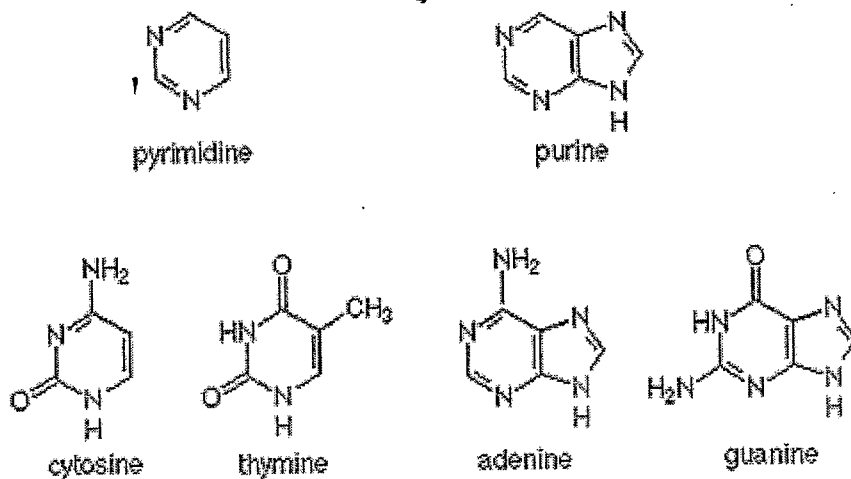
این اطلاعات ژنتیکی از DNA توسط ماده واسطی بنام اسید ریبو نوکلئیک (RNA) بر روی ذراتی بنام ریبوزوم انتقال یافته و ملکولهای پروتئینی اسید آمینه را می سازد که در فضا شکل سه بعدی به خود می گیرد.

۱- اطلاعاتی در مورد ساختار DNA

در ساختار DNA مشتقات دو باز هترو سیکلیک و آروماتیک به نام پورین^۱ و پیریمیدین^۲ مشارکت دارند که این ترکیبات علاوه بر تأمین واحدهای منومری، عملکردهای متنوعی را که برای حیات ضروری است بر عهده دارند. از جمله میتوان به واکنش های متعدد انتقال فسفات ATP^۳ و سایر نوکلئوزیدهای فسفاتها که واکنش های داخلی را به جریان در می آورند، اشاره کرد.

1 - Purines
2 - Pyrimidine
3 - Adenosine triphosphate

ساختمان شیمیایی پورین و پیریمیدین و بازهای مشتق شده از آنها که در ساختار DNA وجود دارند، در شکل ۱-۱ نشان داده شده است :

شکل ۱-۱- ساختمان شیمیایی بازهای تشکیل دهنده DNA

فراوانترین بازهای هتروسیکلیک اسیدهای نوکلئیک در مورد پورینها، آدنین (A) و گوانین (G) و در مورد پیریمیدینها، سیتوزین (C)، تیمین (T) و اوراسیل (U) است. تمامی اسیدهای نوکلئیک حاوی آدنین، گوانین و سیتوزین هستند. DNA تیمین هم دارد. در صورتیکه RNA به جای تیمین حاوی اوراسیل است (۱).

۱-۱- نوکلئوزیدها^۱ :

این ترکیبات از اتصال یکی از بازهای پورین یا پیریمیدین با یک قند پنج کربنی به نام ریبوز در (RNA) و یا داکسی ریبوز در (DNA) ساخته می‌شوند. پیوند آزیدی بین باز آللی و قند توسط کربن شماره یک قند و ازت شماره یک باز پیریمیدین یا ازت شماره نه باز پورین صورت می‌گیرد. نوکلئوزیدها در محیط های قلیایی نسبتاً پایدارند و در صورت حرارت دادن در محیط های اسیدی هیدرولیز شده و به اجزاء سازنده خود تبدیل می‌شوند (۲).

۱-۲- نوکلئوتیدها^۱:

این اجسام استراسید فسفریک با نوکلئوزیدها می باشند که آنها را نوکلئوزید مونو فسفات نیز می نامند.

پیوند استری بین عامل هیدروکسیل کربن^۵ قند و اسید فسفریک صورت می گیرد. استر حاصل بر حسب نوع قند ریبونوکلئوتید یا داکسی ریبونوکلئوتید نامیده می شود. هنگامی که مقدار زیادی مونو نوکلئوتید به یکدیگر متصل شوند پلیمر حاصل پلی نوکلئوتید نام دارد. اگر نوکلئوتیدها از جنس داکسی ریبونوکلئوتیک باشند پلیمر حاصل را اسید داکسی ریبونوکلئوتیک (DNA) می نامند.

ضمناً چنانچه گفته شد DNA از اتصال مقدار زیادی مولکول های داکسی ریبونوکلئوتید بدست آمده که حاوی بازهای G و C و T و A می باشد. پیوند بین این نوکلئوتیدها از نوع پیوند دی استر است که بین ریشه فسفات متصل به کربن^۵ از یک نوکلئوتید و کربن^۳ نوکلئوتید بعدی یا قبلی ایجاد می شود یعنی پیوند بین تمامی نوکلئوتیدها پیوند دی استری است به استثنای اولین و آخرین نوکلئوتید که آنها را با شماره کربن^۳ یا^۵ مشخص می کنند.

DNA از لحاظ ساختاری همیشه دارای ساختمانی ثابت برای هر موجود، از نظر ترکیب بازهای تشکیل دهنده آن است. یعنی در تمام DNA ها مجموع بازهای پورین مساوی مجموع بازهای پیریمیدین است. ترکیب بازهای DNA در گونه های مختلف جانداران متفاوت می باشد و معمولاً برای نشان دادن اختلاف ساختمانی DNA در جانداران مختلف از نسبت

استفاده می شود (۳). اتصال بازهای مکمل در دو زنجیره DNA که در مقابل هم قرار می گیرند از طریق پیوندهای

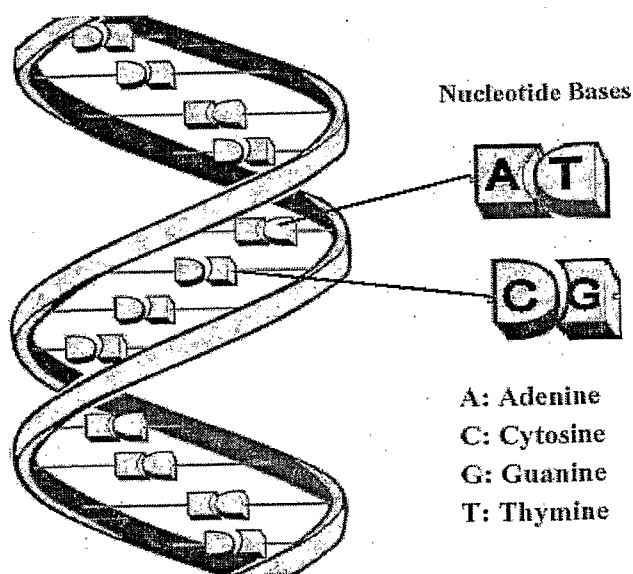
$$\frac{A+T}{C+G}$$

هیدروژنی بین بازهای مکمل است. A و T بوسیله دو پیوند هیدروژنی و C و G بوسیله سه پیوند هیدروژنی یکدیگر متصل می شوند. DNA دارای چندین ساختمان مارپیچ می باشد. در بین مارپیچ دوتایی^۲ و در محل پیچ ها دو نوع فرو رفتگی وجود دارد که مواد مختلف از جمله آنزیم ها، آنتی بیوتیکها و هیستون ها^۳ می توانند با توجه به میل ترکیبی خود در یکی از فرو رفتگی ها قرار گیرند.

1- Nucleotide
2- Douplex

3- Histones

شکل (۲-۱) ساختار دوتایی DNA و بازهای تشکیل دهنده آن را نشان می دهد.

شکل ۲-۱- ساختار مارپیچ DNA

۳-۱- خواص فیزیکی DNA

حداکثر جذب نوری DNA در طول موج 260 nm می باشد. اگر محلول DNA را حرارت دهیم در یک درجه حرارت معین یعنی $82/5^\circ \text{C}$ جذب نور بطور ناگهانی افزایش می یابد، این درجه حرارت را به علت شباهت با درجه حرارت ذوب کریستال ها نقطه ذوب DNA نامیده و با علامت T_m نشان می دهند. در این درجه حرارت پیوندهای هیدروژن بین دو مارپیچ DNA گسسته شده و DNA تغییر ماهیت می دهد زیرا زنجیرهای مکمل از یکدیگر جدا شده و DNA ساختمان مارپیچی خود را از دست می دهد. از آنجائیکه پیوندهای G و C با مقایسه با پیوند A و T دارای استحکام بیشتری هستند بنابراین نقطه ذوب DNA های مختلف متناسب با مقدار G + C می باشد. برای مثال اگر در یک DNA فقط A + T وجود داشته باشد $T_m = 70^\circ \text{C}$ و اگر DNA فقط حاوی G + C باشد $T_m = 110^\circ \text{C}$ خواهد بود به این ترتیب با

اندازه گیری نقطه ذوب یک DNA می توان نسبت $\frac{A+T}{G+C}$ را تعیین کرد (۴).

۲- تاریخچه بیوسنسورها:

از زمانی که فعالیت الکترو شیمیایی اسیدهای نوکلئیک توسط پالسک^۱ کشف شد مطالعات الکتروشیمیایی بر روی روشهای تشخیص DNA از اهمیت خاصی برخوردار شد (۵) و استفاده از بیوسنسورهای الکتروشیمیایی جایگاه خاصی در ایجاد روشهای سریع، مقرون به صرفه، ساده و دقیق برای تشخیص DNA پیدا کرد. در بیوسنسورهای الکترو شیمیایی چون واکنشهای الکترو شیمیایی در سطح بیوسنسور می تواند مستقیماً به یک سیگنال الکترونیکی تبدیل شود نیازی به دستگاه های گرانقیمت مبدل وجود ندارد. علاوه بر این تشخیص هیبریداسیون توسط روش های الکتروشیمیایی به راحتی انجام می شود. روشهای تشخیص الکترو شیمیایی نه تنها بسیار ساده، سریع و ارزان هستند بلکه وسایل و دستگاههای مورد نیاز به طبع، سیستم های ساده ای هستند که قابلیت ترکیب شدن با تکنولوژی های میکرو را دارند بنابراین کاندیداهای بسیار خوبی برای تشخیص ارزان و دقیق بیماریهای ژنی هستند.

اساس عملکرد یک بیو سنسور الکترو شیمیایی که اولین بار در سال ۱۹۹۳ توسط میکلسون^۲ و میلان^۳ (۶) مطرح شد بر پایه تثبیت یک الیگو نوکلئوتید تک زنجیره (ss-DNA)^۴ به عنوان پروب بر روی یک سطح الکترودی بود که عمل هیبریداسیون این پروب با مکمل خود در سطح الکتروود باعث ایجاد یک سیگنال الکترو شیمیایی می شد.

از زمانی که تحقیقات وسیعی در این زمینه در سال ۱۹۹۰ آغاز شد (۸،۷) از الکتروودهای متعددی جهت ایجاد بستر مناسب برای تثبیت پروب و انجام مراحل بعدی هیبریداسیون استفاده کرده اند که از آن جمله می توان به الکتروودهای جیوه و ملقمه جیوه، الکتروودهای کربنی شامل: خمیرکربن^۵، گرافیت، کربن شیشه ای^۶، نانوتیوپ کربن، الکتروودهای چاپ شبکه ای^۷ و الکتروودهایی با ساختار نانو اشاره کرد (۹-۱۲).

علاوه بر این فلزات و اکسیدهای فلزی از جمله طلا (۱۳)، نقره (۱۴)، پلاتین (۱۵) و اکسید ایندیوم- قلع (۱۶) برای این منظور مورد استفاده قرار گرفته اند.

1- Palecek
2- Mikkelsen
3- Millan

4- Single strand DNA
5- Carbon Paste
6- Glassy Carbon

7- Screen Printed

قابل ذکر است که هیبریداسیون قابل توجهی معمولاً در سطح الکترودهای جیوه اتفاق نمی افتد شاید این امر به دلیل برهمکنش به شدت آگزیز میان بازهای پروب و سطح الکتروده جیوه باشد. بنابراین بازهای پروب برای تشکیل زوج باز ویژه با DNA هدف در دسترس نیستند.

ساخت یک بیوسنسور الکترو شیمیایی شامل مراحل زیر می باشد :

۱) تثبیت پروب DNA روی سطح الکتروده

۲) هیبریداسیون با توالی هدف

۳) بررسی تغییرات سطح الکتروده

۲-۱- پروب های DNA

پروبهای DNA معمولاً الیگونوکلوئوتیدهای کوتاه (۱۸ تا ۴۰ مر) هستند که می توانند با توالی هدف خاص که مکمل خودشان است هیبرید شوند (۱۷). روش های مختلفی برای تثبیت پروب بر روی الکتروده وجود دارد، که بستگی به سطح الکتروده و کاربرد آن دارد. تعدادی از این روشها عبارتند از: جذب سطحی، اتصال کووالانسی به سطح عاملدار، روش تک لایه خودانباشته (SAM)^۱ و جا دادن در سل-ژل یا پیکره پلیمری.

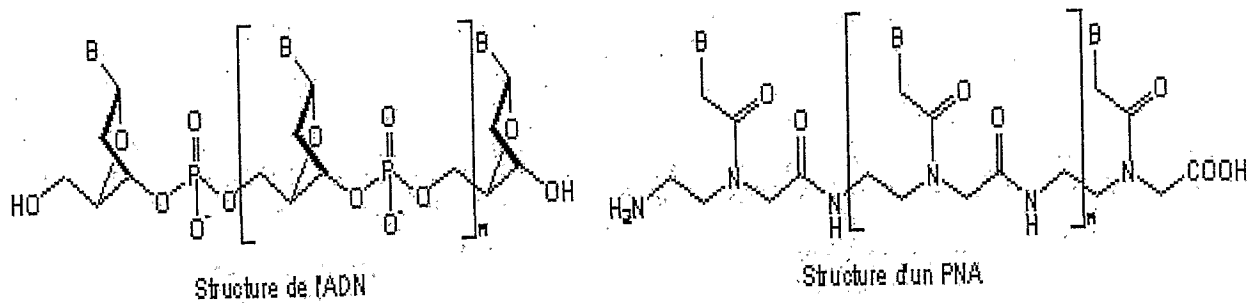
امروزه در ساخت این پروبها می توانند از توالی الیگو نوکلئوتیدهای مربوط به عوامل بیماری زا و میکرو ارگانسیم ها نیز استفاده کنند. علاوه بر پروبهای DNA برای اولین بار ونگ^۲ و همکارانش (۱۸) از پپتید نوکلئیک اسید (PNA)^۳ بعنوان پروب استفاده کردند و به انتخابگری بالایی دست یافتند. بخاطر ساختار ویژه PNA ها این پروبها با تمایل بیشتری به مکمل خود متصل می شوند و امکان تشخیص توالیهای کاملاً مشابه را ساده تر می کنند. با استفاده از پپتید نوکلئیک اسید می توان به انتخابگری های بالایی در بیوسنسورها دست یافت چرا که اشتباه در دوتایی PNA/DNA بسیار ناپایدارتر از DNA/DNA است و می توان تک بازهای اشتباهی را که در تشخیص جهشهای بیماریزا مهم هستند را نیز شناسایی کرد.

1- Self Assembled Monolayer
2 - Wang

3 - Peptide Nucleic Acid

۲-۱-۱- ساختار PNA :

PNA ها برای اولین بار توسط نیلسون^۱ در سال ۱۹۹۱ مطرح شدند (۱۹). PNA ها ساختاری شبیه DNA دارند که در آن کل پیکره با بار منفی فسفات واقع در DNA با پیکره پپتید مانند در PNA جایگزین شده است. این ساختار شامل واحدهای تکرار شده از N-(۲-آمینواتیل) - گلیسین است که توسط پیوندهای آمیدی بهم متصل شده اند. چهار باز آدنین، گوانین، سیتوزین و تیمین با همان فواصل در پیکره PNA قرار دارند با این تفاوت که برخلاف DNA توسط اتصالات متیلن کربونیلی، بازها به آمین مرکزی پیکره متصل هستند (شکل ۱-۳). به دلیل ساختار ویژه PNA و فواصل بین بازی مناسب در آن، آنها می توانند اختصاصی تر به الیگونوکلیوتیدهای رایج با پیروی از قانون مزدوج شدن بازی واتسون - کریک^۲ متصل شوند. زنجیره های DNA و PNA از طریق پیوندهای هیدروژنی به هم متصل می شوند.

شکل ۱-۳- تفاوت های ساختاری DNA و PNA

PNA ها چون بی بار هستند پایداری حرارتی دو تایی PNA-DNA مستقل از غلظت نمک در محلول هیبریداسیون است و در دمای اتاق و دماهای بالاتر سریع تر هیبرید می شوند. چون دافعه الکترواستاتیکی بین زنجیره های DNA و PNA وجود ندارد پس دوپلکس PNA-DNA از پایداری حرارتی بیشتری برخوردار است. پایداری حرارتی دو تایی PNA-DNA به شدت تحت تاثیر جفت نشدن کامل است. بنابراین وجود تک اشتباهات در این دو تایی آن را بیشتر از دو تایی DNA-DNA ناپایدار می کند. ثابت شده است که این ساختار توسط نوکلئازها و پروتئازها تخریب نشده و از پایداری بیولوژیکی برخوردار است.

1- Nielsen
2- Watson-Crick

۲-۲- ساختار کلی بیوسنسورها

امروزه تشخیص DNA به لحاظ اهمیتی که بعنوان جزء اصلی ساختار موجودات زنده دارد در تمامی حوزه های بیولوژیکی و مطالعات بیوتکنولوژی حائز اهمیت است. با کشف بیماری ها و عوامل ژنتیکی دخیل در آنها روشهای تشخیصی آنها نیز به سرعت رشد کرده است تا جایی که امروزه بیشترین هزینه های تحقیقاتی در کشورهای پیشرفته صرف بهبود روشهای تشخیصی DNA و در نتیجه ارائه روشهای درمان پیشرفته در بیماری های مختلف می شود. تشخیص DNA بر اساس تعیین توالی ژنومی به یک روش بسیار حساس و دقیق در تشخیص تغییرات ژنی نیاز دارد.

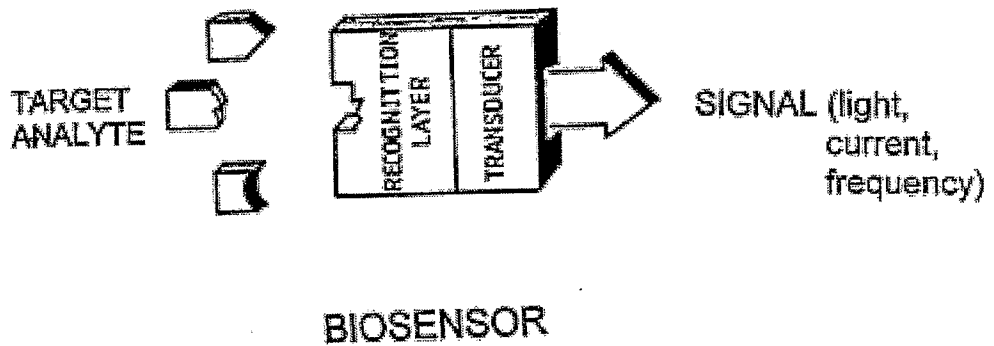
تشخیص DNA به دو روش انجام می شود :

یکی بر اساس تعیین مستقیم توالی DNA (روش PCR)^۱ و دیگری استفاده از روش هیبریداسیون است.

هر یک از این روشها به نوبه خود دارای معایب و مزیت هایی هستند که در بخش های بعدی مورد بررسی قرار می گیرند. در روش استفاده از هیبریداسیون است که مبحث بیوسنسورها به میان می آید. در روش هیبریداسیون DNA ، ترتیب ژن هدف بوسیله پروب DNA ای که می تواند یک هیبرید دو زنجیری با نوکلئیک اسید مکمل خود (هدف) با کارایی بالا و انتخاب گری ویژه در مخلوط حاوی نوکلئیک اسیدهای مختلف و غیر مکمل تشکیل می دهد، تعیین می گردد.

۲-۲-۱- تعریف بیوسنسور :

یک بیوسنسور شامل یک لایه فعال بیولوژیکی است که بعنوان جزء شناساگر عمل می کند. در سطح این لایه فعال یک سری برهمکنش های بیولوژیکی در طی مراحل مختلف انجام می شود که می توان پارامترهای فیزیکی مربوط به این فعالیت ها را با استفاده از مبدل ها به سیگنال های قابل اندازه گیری تجزیه ای تبدیل کرد. معمولاً این لایه فعال بیولوژیکی همان پروب نام دارد که عامل مؤثر در تامین انتخابگری و حساسیت سیگنال اندازه گیری شونده است. شکل (۱-۴) طرحی شماتیک از عملکرد یک بیوسنسور است.

شکل ۱-۴- نحوه عملکرد یک بیوسنسور

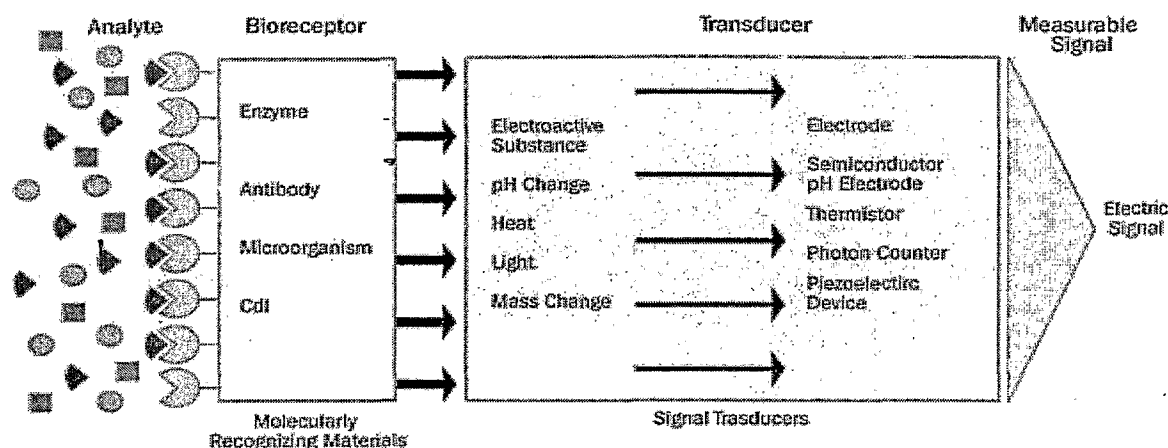
نقش اصلی سنسور تامین یک خط مشی مناسب است که تشکیل کمپلکس پروب- هدف را طوری ساده تر بکند که فرایند اتصال پروب- هدف، تامین کننده یک سیگنال قابل قرائت باشد.

هر بیوسنسور دارای دو جزء اصلی است:

۱- اجزای بیولوژیکی ۲- مبدل ها

۲-۲-۱-۱- اجزای بیولوژیکی

عمل اصلی جزء بیولوژیکی یک بیوسنسور ایجاد انتخابگری برای آنالیت مورد نظر می باشد. این عمل از طریق اتصال ماده بیولوژیکی با تمایل انتخابی نسبت به آنالیت صورت می گیرد. برخی از اجزاء بیولوژیکی به کار رفته در بیوسنسورها شامل آنزیم ها، آنتی بادی ها، گیرنده های پروتئینی، میکروارگانیسمها و ... می باشند (۲۰). شکل (۱- ۵) نحوه عملکرد این مواد را نشان می دهد.

شکل ۱-۵- ساختار اجزاء یک بیوسنسور

۲-۱-۲-۲- مبدل ها

مبدل در بیوسنسور، تغییرات در محیط عمل یا در مواد بیولوژیکی در سطح خود را اندازه گیری کرده سپس سیگنالی قابل اندازه گیری بر اساس این تغییرات ایجاد می کند. در واقع نقش اصلی یک مبدل تبدیل یک سیگنال یا اطلاعات از یک شکل به شکل قابل درک برای ما می باشد.

۲-۲-۲- اهمیت بررسی های الکتروشیمیایی بر همکنش های DNA

در بررسی برهمکنش های DNA، بخصوص در ساختار بیوسنسورها از واکنش ها و تجهیزات الکتروشیمیایی استفاده های زیادی شده است. چرا که واکنش های الکتروشیمیایی DNA مستقیماً یک سیگنال الکترونیکی ایجاد می کنند، که دیگر نیازی به دستگاههای گرانتیمنت تبدیل کننده سیگنال وجود ندارد. علاوه براین پروب می توانند به راحتی بر روی الکترودها تثبیت شود. ابزارهای الکتروشیمیایی بسیار حساس، سریع و ساده بوده و قابلیت سازگاری با تکنولوژی های میکرو را دارند. همچنین سیستم های قابل حمل برای آزمایش های کلینیکی و زیست محیطی نیز هستند (۲۱). تمامی این ویژگی ها، ابزارهای الکتروشیمیایی را کاندیداهای خوبی برای تشخیص سریع و ارزاتقیمت بیماری های ژنی و تشخیص گونه های بیولوژیکی پاتوژنی کرده است.